

Nereye Gidiyorsun

– Nacaroğlu · 22 Temmuz 2011

gözlerini kapamamıştı bütün gece boyunca.evin karanlığını pencereden içeriye vuran ayışığı deliyordu; ağaçların dallarının gölgesi odanın duvarına vuruyordu;gözlerini gölgelere dikti.onların dışarıdaki rüzgarın etkisiyle oynaması dikkatini çekmişti.ne garipti tıpkı hayatı gibi... Dalları yaşamın yollarına,.rüzgarı da kendisini oradan oraya sürükleyen kaderine benzetti.peki kendisi kimdi.gölgemiydi yoksa....

Uyuyamıştı bütün gece; tan yerinin ağarmasını bile fark etmemişti. Sadece duvara bakıyordu...gölgeler kaybolunca gözlerini uzun süredir ayırmadığı duvardan kaydırdı.büyük bir ağırlık vardı üzerinde.bir an gözünü kapattı.birkaç saat geçmişti galiba. ne de olsa gözlerin dinlenmesi gerekiydi ve gözler bunu iradeleri dışında yapmıştı.

Annesinin sesiyle uyandı.

-oğlum daha bakkala niye gitmedin

kardeşi cevap verdi-ya bu sefer abim gitsin hep ekmek almaya ben mi gideceğim.

bir an sinirlendi.bu kardeş de çok oluyordu,zaten canı sıkındı,hiç anlamıyordu bu kardeş kendisini, zıttılar ama ne kadar sinirlendirse de çok severdi kardeşini.çünkü keratayı daha ilk doğduğunda ona gösterilen sevgi karşısında kıskanmıştı ama kucağına aldığında ise onu ne çok sevmişti ve alnından öpmüştü.

yine kızdı ona ama şikayetini de es geçmedi.kalktı yataktan.

seslendi.-.tamam anne ben giderim bakkala.zırlatma şu çocuğu.

aslında içinden kardeşini düşünerek söylemişti ama şımarık küçük "sen zırlama" demesin mi.

Sustu cevap vermedi.ama kırıldı biraz küçüğe,aslında son günlerde çok alınganlaşmıştı.belki gidecek olması onu gerginleştirmişti.evet gitmek; ayrılacaktı evden annesinden babasından ve haylaz küçükten o yüzden mi fedekarlık yapma isteği vardı; ayrılık düşüncesi değerlerinin mi artırmıştı,yoksa değerlerini mi hatırlamıştı.

söylendi

-oğlum iki gün sonra gidiyorum o zaman ekmeğe paşa paşa gidersin..

Kardeşi birden ona baktı manalı , o da abisini çok severdi aslında onun kendisin için hayatının tehlikeye

atacağını daha bir hafta önce iki serseri ile kavga ederken yardımına koşmasında görmüştü,ama bir cevap vermesi gerekliydi aklına öylesine geldiği ilk şeyi söyledi

-ne güzel işte Muğla ya gidiyorsun hava atma, gel keyfim gel,bodrum Marmaris gezeceksin dimi..

Kardeşinin sözüne karşı ne diyeceğini bilemedi birden "ne alaka oğlum biz oraya iş için gidiyoruz" dedi. Ve ekmek almak için bakkalın yolunu tuttu..

fakülteden sonra bir çok sınava girmişti ama kazanamamıştı.bir yıldır hep ders çalışmıştı.fakülte bittiği halde yine ders çalışıyordu.sonunda memurluk sınavını kazandı.muğla ili Kavaklıdere ilçesine çıkmıştı tayini.biraz hüznüydü o yüzden gidecekti iki gün sonra .. geçim derdi ve hayata atılmak düşüncesi zorluyordu onu gurbete gitmeye. Artık ailesine yük olamazdı.istemeyerek olsa gidecekti.gitmeliydi.

Son kahvaltılarında birini ailesi ile birlikte yapıyordu.yüzlerine baktı teker teker .aile fertlerinin ananesi babası ve küçük birader hepsi gülümsüyorlardı.bir tek kendisi somurtuyordu.birden acaba gitmeme seviniyorlar mı diye düşündü...

babasına sitemli "kurtuluyorsunuz benden değil mi"

babası " ne demek o şimdi, biz seviniyoruz oğlumuz artık iş sahibi oldu diye"

tamam baba dedi kusura bakma biraz canım sıkkın da ..

Babası: " niye canın sıkkın oğlum para kazanacaksın bundan böyle hem evde oturmak zorunda kalmayacaksın.. iş bulmak kolay mı öyle,ne güzel sınavı kazandın onca kişi arasından.. hala kös kös oturuyorsun,biraz şükret ve mutlu ol.."

Sustu bizimkisi ve babasına muhabbetle baktı..içinden sizin içindir durgunluğum be; akıllılar ne çok seviyorum sizi bilseniz. diye geçirdi.

Son hazırlıklarını yaptılar ve garın yolunu tuttular.arabada bir suskunluk vardı.İçindeki sıkıntı daha da artıyordu;bu suskunluk karşısında ,ama bir kelime de edemiyordu.

Garaja geldiklerinde az bir zaman kalmıştı otobüsün hareketine , o an annesine baktı kadın gözyaşlarına boğulmuştu.sessiz haykırış ve hıçkırıklar içinde Atladı kucağına annesinin -anneciğim ne olur üzülme dedi ve tutamadı artık.o da kendini bıraktı -iki çay buluşmuştu bir gözyaşı gölünde Arada gözleri kendilerini izleyen kardeşine kaydırıldı ,küçüğün gözleri de dolmuştu bu manzara karşısında, yavaşça ana kucağından istemeyerek ayrıldı.sanki iki ciğer kopmuştu birbirinden, gözleri

dolan küçüğün kolundan çekti birden ve sardı onu bedenine sıkıca

-oğlum bak bu ihtiyarlar sana emanet dedi kulağına

Kardeş; -merak etme sen,sen kendine iyi bak asıl diye fısıldadı erkekçe

İki erkek olmuşlardı ayrılığın bu yaman acısında birbirlerine samimi ve güvenle baktılar.

Babasına döndü sonra, ilk defa bu halde görüyordu babasını ,o dağ gibi adam erimişti sanki, gözleri nemliydi babasının ,ama babası kendini tutuyordu, her zaman ki gibi yine dağ olması gerektiğini hatırlayarak doğruldu,elini uzattı.Öptü o eli bütün saygısıyla genç adam . -hakkını helal et babacığım dedi.

Babası dimdik duran görüntüsünün altında ağlamaklı bir çocuk sedası ile -helal olsun yavrum ,arada mesafe olsa da hep yanındayız, Allaha emanet ol dedi bütün muhabbetiyle..

-haydi kalkış vakti otobüse binin artk diye sesi geldi muavinin ,duygusuzca

Genç adam otobüsün basamağına doğru ilerlerken arkasını döndü ve bir kez daha baktı onlara doyasıya..-varınca ararım sizi dedi bindi otobüse ve koltuğuna hüzünle oturdu..otobüs hareket etmeye başlarken camdan dışarıya el salladı.. o yürek parçalarına doğru....ve yavaş yavaş arkada kalıp gözden kayboldu o pırlantalar...

Maraş'tan Muğla 17-18 saat çekiyordu. sabaha doğru varırım oraya diye düşündü.mesafe ne çoktu ,hafta sonu bile gelemeyecekti,üstüne üstlük bir de aday memurdu ve bir yıla kadar da izni bile yoktu.bir üzüntü çöktü.onlar gelir diye teselli bulmaya çalıştı içinden....

Otobüste bir türkü çalmaya başladı.şoför bilerek mi koymuştu bu şarkıyı.İnceden inceye "Ah aman ayrılık yaman ayrılık,her bir dertten öte yaman ayrılık "hüzünlendi birden,tekrar ,göz damlaları yanaktan akmaya başlamıştı.Yanıdaki yolcu kederli baktı ona galiba o da uzun süreli bir ayrılığa gidiyordu...ya bir askerdi,ya da ailesinden yeni ayrılan bir öğrenci..kim bilir.. aynı duyguları paylaştığı her halinden belliydi.bir kelime etmediler ikisi de birbirine ..sadece birbirlerini çok iyi anladıklarını gösteren bakış attılar ...

Otobüsünden camından dışarıya sabit bir şekilde bakıyordu...düşündü bütün geçmişini ,ailesini okul yıllarını,hayata atılma mücadelesini..ve önündeki geleceğe baktı.rızık için yol alıyordu gurbete doğru..heyecan ve hüzün iç içe girmişti...

Uykusunun geldiğini fark etti.....bu duygu yüküne göz kapakları fazla dayanmamaya başladı ve daldı kendiliğinden uyku alemine....

-hey sen nereden gelip nereye gidiyorsun...

,

kaldırdı başını, sesin geldiği yerin kaynağını aradı.her yer karanlıktı göremedi kimseyi..yinelendi ses .;"arkadaş nereye böyle dalgın dalgın" ...şaşkınlıkla başını sağa sola çevirdi. Ortam çok mu karanlıktı.yoksa gözlerine perde mi inmişti..korkmaya başlamıştı yavaştan....sonunda bu esrarengiz havayı dağıtırcasına koridordan ayak sesleri gelmeye başladı..karanlığın içinden uzun boylu bir adam belirdi, sanki kendini aydınlatıyordu bir ışık olmadan.....ürktü biraz genç adam bu kişiden ..çok uzundu siyah bir palto giymişti.gözleri seçilemiyordu.upuzun saçları vardı.sesi ağır ve etkileyiciydi...-bana mı söylediniz dedi genç adam.titreterek—
tuhaf kişi—tabiki sana söylüyorum,başka kim var burada dedi....
Genç adam etrafına baktı..kimse yoktu gerçekten,herkes nereye gitmişti...niye her taraf böyle karanlıktı....iyiyiden iyiye korkusu arttı..neler oluyordu,

Bırak şimdi bu şaşkınlığı soruma cevap ver nereye gidiyorsun dedim..

Şey dedi genç adam -şey...muğlaya gidiyorum,görev dolayısıyla...

-onu demek istemedim..kalbine soruyorum nereye gidiyorsun diye..kalbine soruyorum...

-genç adam doğrulmak istedi,doğrulamadı.elini kımıldatmak istedi kımıldatamadı..aniden uykuda olduğunu anladı uyku içerisinde...

Çocukluğundan beri vardı bu garip haller,ne zaman sıkıntılı olsa sanki uykusunda ruhu uyanır..ama bedeni bir süre uykulu ve hareketsiz kalırdı.birkaç kişiye anlatmıştı bu halini..karabasan demişlerdi onlar....birçok kişide görülürmüş..yine öyle bir halde olduğunu anladı...sıktı kendini uykusunda ,beyni uyanmak için çırpınıyordu..sonunda ter içinde uyanıverdi....hızlı nefes alış verişlerini ve heyecanlı halini gören yol arkadaşı -iymişiniz diye sordu.

Genç adam -derin bir soluk alarak.iyiyim sağolun dedi ve muavinden bir su istedi....gerçekten duygusal bir durumdaydı...ruhen etkilendiği uykusunun bu şekilde bölünmesinden de anlaşılıyordu...

Camdan dışarı baktı...akşamın karanlığından yolun kenarından bir şey görünmüyordu..sadece camdan yansıyan kendi düşünceli bakışları...ve otobüsün karanlığın içinde farların cılız ışığıyla yol alışını....bilinmezliğe doğru

M.N.

23.03.2009